

Roodbuikpiranha Een stomp gezicht, een uitstekende kaak en in elkaar grijpende tanden die perfect zijn om hompen vlees af te scheuren.

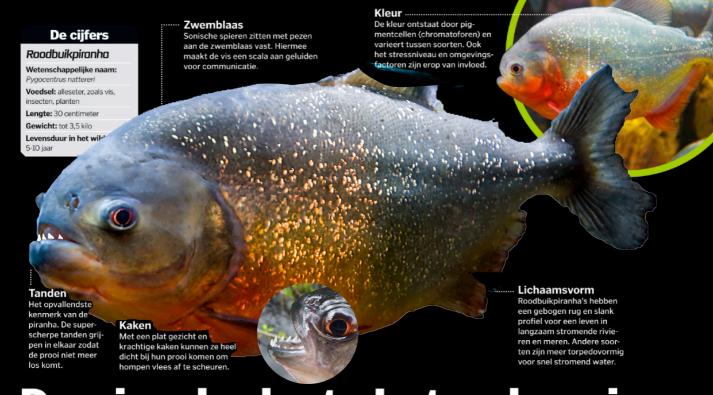

Voelsprietvis
Lokt zijn prooi met
gekleurd lokaas en zuigt
hem razendsnel in z'n
enorme mond vol naaldachtige tanden.

Witte haai Een witte haai heeft zo'n 300 tanden, geplaatst als in een lopende band. De grootste kunnen 7,6 cm lang worden.

WISTIBOAT? De naam 'piranha' komt van de woorden vis ('pira') en tand ('ranha') uit de Braziliaanse inheemse taal Tupi

De piranha laat z'n tanden zien

De piranha is berucht om z'n tanden, maar is het werkelijk zo'n gevaarlijke vis?

Op het eerste gezicht lijken witte haaien en piranha's niet veel op elkaar. De een leeft in zijn uppie

in koele oceanen, de ander leeft liever in scholen in Zuid-Amerikaanse rivieren en meren. De grootste witte haaien worden ruim 6 meter lang, terwijl piranha's maximaal 40 centimeter worden. Wat ze wél gemeen hebben: horrorfilms bestempelen hen tot mensenkillers.

Beide soorten zijn berucht vanwege hun indrukwekkende bek vol tanden. Anders dan witte haaien hebben piranha's slechts één rij op elke kaak, maar dat maakt ze niet minder effectief. Elke tand is vlijmscherp en driehoekig. Ze zijn zo geplaatst dat ze als een schaar langs elkaar vallen. De kaak is voorzien van heel sterke spieren voor immense klemkracht. Zo kunnen ze hun slachtoffers makkelijk vastgrijpen en van hun vlees ontdoen.

Dat ze zo zijn gebouwd, betekent niet dat ze constant op de loer liggen om mensen tot op het bot kaal te vreten. Er zijn maar weinig aanvallen op mensen bekend. Sterker nog: zij hebben meer te vrezen van de mens omdat ze in de Amazone graag worden gegeten. Meestal mikken de piranha's op prooien die kleiner zijn dan zijzelf, vooral op andere vissen en insecten. En ze eten dode dieren die met de stroom mee komen drijven. Maar deze opportunisten zullen niet aarzelen om in de modder vastzittende herten of tapirs met z'n allen op te vreten.

Het leven in scholen biedt niet alleen veiligheid, maar ook meer succes bij het vinden van voedsel. Ze jagen meestal in de schemering in een groep van twintig tot dertig stuks vanuit de schaduw van planten. Als het water in de zomer zakt, kan de groep meer dan twee keer zo groot zijn.

De vissen blijken complex met elkaar te communiceren, met 'blaffende' en 'kwakende' geluiden uit hun trillende zwemblaas. Dit is handig bij het oplossen van ruzies over paring en voedsel.

Killer-reputatie

De Amerikaanse president Theodore Roosevelt zou de piranha's wel eens hun bloeddorstige reputatie kunnen hebben gegeven. Tijdens zijn reis naar Brazilië in 1913 zag hij hoe de vissen in luttele seconden een koe tot op het bot kaal vraten. Een jaar later schreef hij in zijn boek *Through the Brazilian wilderness* over zijn ervaring: '... de meest woeste vissen ter wereld [...] ze bijten de vingers van een hand die men onoplettend in het water laat hangen; ze verminken zwemmers [...] ze verscheuren en verslinden elk gewond mens of dier'. Het valt te betwijfelen of die verhalen kloppen, maar daarmee was de toon gezet.

SPL: Thinkstor

WWW.KNOWHOWNU.NL

Know How | 25

Bron: Know How.